

2. Ved Forsikkring af Skib, naar Skaden paa Skib eller Tilbehør alene er en Følge af Skid, Alder, Raaddenstak eller Drmskif eller deraf, at den bestadigede Del ikke ved Rejsens Begyndelse var i forsvarlig Stand.
3. Ved Forsikkring af Fragt, Ladning eller Handelsfordel paa Ladning, naar Skaden hidrører fra Mangler ved Godssets Indpakning eller fra saadan Beskaffenhed ved Godset, som nævnes i § 142; dog tilsvares Forsikkreren ogsaa den sidstnævnte Skade, dersom Rejsen er bleven forhalet usædvanlig længe ved Ulykkeshændelse, som hører under Forsikkrerens Risiko, medmindre det maa antages, at Skaden ikke er en Følge af Opholdet.
4. Ved Forsikkring af Ladning eller af Handelsfordel paa Ladning eller af Fragtforstud, som ikke skal tilbagebetales i Ulykkestilsælde, naar Skaden maa tilregnes Afslader eller Ladningsmodtager i hans Egenstak som saadan.

§ 250.

Er almindeligt Havari opgjort paa behørigt Sted i Overtensstemmelse med der gældende Lov, har Forsikkreren i Henhold til Fordelingen at tilsvare saavel det Havari-bidrag, der falder paa den forsikrede Genstand, som de Bidrag til Erstatning af Skade paa den forsikrede Genstand, der paahvile andre Deltagere i Havariet, men som bevistlig ikke have kunnet erholdes hos de bidragpligtige. Denne Forpligtelse gælder, uanset om den forsikrede Genstand i Havarifordelingen er ansat til højere Beløb end Forsikkringsværdien.

Har Fordeling af Havariet ikke fundet Sted, og den Forsikrede ikke selv er Skyld deri, kan han fordrø Erstatning for hele Skaden efter Forsikkringskontraktens Indhold.

§ 251.

Er Havariet opgjort paa rette Sted og af nogen, som der har offentlig Bemyndigelse til at udføre saadanne Forretninger, kan Forsikkreren ikke overfor den Forsikrede paaberaabe sig, at en anden ved Dispatchen er bleven begunstiget til Skade for den Forsikrede i Strid med Loven paa det Sted, hvor Havariet er opgjort, saafremt ikke den Forsikrede selv har været Skyld i, at hans Ret ikke tilbørlig er varetaget. Den Forsikrede er dog pligtig at overdrage Forsikkreren sin Forbring paa de saaledes begunstigede.

§ 252.

Udgifter og Opofferer, som i god Tro ere gjorte for at afvende Fare, hvorfor Forsikkreren er ansvarlig, eller efter indtruffen Skade for at bjerge og bevare forsikret Genstand og afværge større Skade, er Forsikkreren forpligtet til at erstatte, selv om de ikke kunne henregnes til almindeligt Havari, og ligesaa Omkostninger, der medgaa til at faa Forsikkrerens Ansvar bestemt i Tilsælde som nævnt.

§ 253.

Indtræffer Havari flere Gange i den Tid, Forsikkrerens Risiko varer, har han at erstatte Skaden, selv om Erstatningssummerne tilsammen overstige Forsikkringssummen. De i § 252 omhandlede Udgifter blive ogsaa fuldt ud at erstatte, selv om Forsikkringssummen derved overskrides.